

سیروس الوند: کدام گیشه؟ کدام ورشکستگی؟

«حال کرونايي سینما و خوش بینی آقای کارگردان!

📍[پولادامین،شهروند]سینمااوضاع خوبی ندارد.چه

درایران وجه درچهارگوشه دیگر دنیاکه آمارفروش وتولید به نحو حیرت انگیزی پایین آمده وباعث شده حتی صنعت قرص و محکمی چون هالیوود هم احساس خطر کند. این احساس خطر، طبیعی هم هست، به خصوص وقتی می بینیم که فروش فیلم های بین المللی هالیوودی که در تمام کشورها و سرزمین های دیگر فرش قرمز زیر پاشان پهن می شود،به ده درصدسال گذشته رسیده.

زنگ خطر

وقتی اوضاع هالیوود تا این حد به قول قدیمی ها دارم است، طبیعی است که وضع و حال سینمای ما که در شرایط عادی هم هشت اَش گرو نه اش بود، به مراتب بدتر باشد. این را مروری گذرا بر اوضاع سینمای ایران، از ابتدای سال تا به امروز گواهی می دهد. سینمایی که کمتر از انگشتان یک دست فیلم جدید درست و حسابی و حرفه ای اکران کرده، سینمایی که پرفروش ترین فیلمش دو میلیارد تومان بیشتر نفروخته و البته سینمایی که بی توجه به کرونا ومحدودیت ها وآسیب هایش هزینه ها ودستمزدهایش را به حدی باورنکردنی بالا برده تا جایی که تهیه کنندگان حرفه ای می گویند که با کمتر از پنج میلیارد تومان دیگر نمی شود یک فیلم کم خرج کم بازیگر معمولی ساخت. از نظر بسیاری از کارشناسان، این یعنی یک ورشکستگی محتمم که دیر یا زود سراغ سینمای ایران خواهد آمد. شماری از سینماگران وسینمادوستان،اما،با این امر موافق نیستند ونگاه شان به آینده سینمای ایران تا این حد بدبینانه نیست. «سیروس الوند» یکی از این افراد است.

بودن یا نبودن

کارگردان هفتاد ساله فیلم هایی چون «فریاد زیر آب»، «یک بار برای همیشه»، «هتل کارتن»، «دست های آلوده» و «مزاحم» درباره احتمال قریب به یقین ورشکستگی سینمای ایران در اثر آسیب های کرونا که بسیاری از

کارشناسان سینمای ایران آن را در ماه های اخیر به کرات مطرح کرده اند، می گوید که به هیچ وجه قائل به این نیست که سینمای ما در حال حاضر در دوراهی «بودن یا نبودن» قرار دارد.

«سیروس الوند» می گوید که «چندان با این تحلیل های بدبینانه موافق نیستم. این جور تحلیل ها بیشتر تحلیل های ژورنالیستی و برای جلب توجه مخاطبان هستند، نه مبتنی بر واقعیات موجود و داده های آماری مشخص».

به نظر «سیروس الوند» «تحلیل تاثیرات و نیز اهمیت هر پدیده ای باید بر پایه واقع بینی و شواهد و مدارک عینی و قابل لمس باشد، نه با اغراق و بزرگ نمایی». نظر این کارگردان درباره احتمال ناچیز ورشکستگی سینمای ایران به دلیل کرونا بر این اساس است که سینمای ما در تمام چند دهه اخیر اقتصادش مبتنی بر درآمدهای شفاف از گیشه ها نبوده که حالا چند ماه و حتی یکی دو سال رکود و حتی تعطیلی

سالن های سینما باعث ایجاد آسیب های عجیب و غریبی در حد ورشکستگی در این سینما شود. «الوند» در این زمینه می گوید: «مگر حیات اقتصادی سینمای ما به اصطلاح دخل و خرج مالی این سینما در سال های اخیر چه قدر به اکران و درآمدهای گیشه ای وابسته بوده؛ که حالا چند ماه تعطیلی این گیشه ها بتواند این حیات را با خطر مواجه کند!»؟

«سیروس الوند» در راستای توضیح بیشتر نظراتش آمارهای مالی سینمای ایران در سال های اخیر را به عنوان شاهدی بر مدعایش مطرح می کند: «حداکثر نقش اکران فیلم ها در سالن های سینما و درآمدهای گیشه ای یک سهم نهایتا ۳۰- ۴۰ درصدی از کلیت

چرخش مالی سینمای ایران است که البته خود این چرخش مالی هم در حال حاضر بیشتر از چند آپارتمان بالا شهری نیست. یعنی سینمای ما تنها ۳۰ درصد درآمدش را از گیشه به دست می آورد و هفتاد درصد بقیه از جاهای دیگری تامین می شود که در این میان

شبکه نمایش خانگی و سامانه های وی اودی و... سهم بیشتری را از این هفتاد درصد بردوش دارند».

آینده امیدبخش

«سیروس الوند» درباره روند اقتصادی سینمای ایران می گوید: «روال اقتصادی سینمای ما می تواند به این شکل باشد که سینمای ایران تنها از طریق شبکه نمایش خانگی و وی اودی ها سرمایه اولیه فیلم ها را بازگرداند و در این میان درآمدهای گیشه ای تماما سودی باشد که به دست تهیه کننده می رسد. البته این روند در صورتی رخ می دهد که بازار سلامتی وجود داشته باشد و قاچاق نفس فیلم ها را نگیرد که متاسفانه در تمام این سال ها شاهد این امر بوده ایم. یعنی اگر سینمای ایران نمی تواند تنها با اتکا به شبکه نمایش خانگی دخل و خرج کند، به این دلیل است که قاچاق و در سال های اخیر هم سایت ها و کانال های دانلود غیرقانونی اجازه نمی دهند مخاطب از طریق خرید فیلم به آن دسترسی پیدا کنند. این هم یعنی اگر سایه قاچاق از سر سینمای ایران کم شود، نمایش آنلاین و البته شبکه نمایش خانگی به تنهایی برای بازگرداندن سرمایه اولیه فیلم ها و حتی یک سودآوری ملایم کافی خواهند بود و تهیه کنندگان با آرامش بیشتری از بازگشت سرمایه و استمرار تولید اطمینان حاصل خواهند کرد».

از نگاه «سیروس الوند» «شاید کرونا و تعطیلی سینماها در حال حاضر به نظر برسد که آسیب زیادی به سینمای ایران زده و ادامه این روند آینده این سینما را به خطر خواهد انداخت، اما این عوامل در بلندمدت تنها شاید از نظر کاهش سودی که از اکران به دست می آید، سینمای ایران را تحت تاثیر قرار دهند که آن هم بیشتر از حدودا ۴۰ درصد گردش مالی سینمای ایران نخواهد بود. یعنی خواهیم دید که بقیه ۶۰ درصد چرخش مالی سینمای ایران همچنان سر جای خودش قرار خواهد داشت، البته اگر پیشرفت ابزار و امکانات و دید مردم این درآمد را تقویت نکند. این را تنها به این دلیل می گویم که تاکید کرده باشم سینمای ایران با تعطیلی حتی میان مدت سینماها دچار ورشکستگی نخواهد شد».

یادآوری یک گفت وگو

«سیروس الوند» چند ماه پیش در گفت وگو با روزنامه شهروند نیز با امیدواری درباره آینده سینما سخن گفته بود. به باور این کارگردان قدیمی «آنچه سینمای ایران را تهدید می کند، نه تعطیلی سالن ها بلکه حال مخاطبان سینماست. یعنی مشکل اصلی سینمای ما این است که حال مردم خوب نیست. سینما و تئاتر رفتن حال خوش می خواهد. اما حال مردم خوش نیست، روحیه ندارند و در چنین حال و احوالی حتی اگر گفته شود که سالن ها بدون محدودیتی باز می شوند، حتی اگر گفته شود که دیگر نشانی از کرونا در این سرزمین نیست، باز هم بعید است که به این زودی شاهد برگشت آن حس و حال سابق در میان مردم باشیم و دوباره حال و هوای سینما رفتن در مردم پیدا شود».

«الوند» در همان گفت وگوی خوش بینانه هم گفته بود که «در حال حاضر مردم سه گروه اند. برای عده ای این که شب پیش از خواب چه چیزی می خوردن اهمیت دارد. گروهی دیگر برایشان مهم است که چه می خوانند و بعد می خوابند و گروه دیگر هم به این فکر می کنند که شب چه بینند و بعد به رختخواب بروند. این آدم ها با هم تفاوت دارند. آن کسی که دغدغه اش این است که چه چیزی ببیند و بخوابد، در قیاس با دیگر افراد درصد کمتری شامل است. یعنی آن دغدغه های دیگر برایش وجود خارجی ندارد و حالا به خواسته های تفننی تری می اندیشد. به هر حال در حال حاضر نگرانی عمده من در زمینه سینما این است که حال مردم مساعد نباشد، که البته آن هم مطمئنم به مرور درست خواهد شد. البته طبیعی است که در این بین عده ای نیز قربانی خواهند شد».

گوشه و کنار

سرمربی تیم ملی حق مصاحبه با ایرانی ها ندارد!

چرا دراگان اسکوچیچ صحبت هایش درباره تیم ملی ایران را با رسانه های کروات بیان می کند؟!

یک اظهار نظر جالب از سوی دراگان اسکوچیچ بعد از برد تیم ملی مقابل بوسنی و هرزگوین باعث شد تا داغ چندین ماهه خبرنگاران ایرانی تازه شود. سرمربی تیم ملی در گفت وگویی که با روزنامه «اسپورتسکه» چاپ زاگرب کرواتس انجام داده، گفته است: «روزنامه نگاران ایرانی می گویند که از پیروزی تیم ملی مقابل بوسنی و هرزگوین شگفت زده شده اند، اما فراموش نکنید که ایران در رده بندی فیفا در جایگاه بیست و نهم جهان است.

در حال حاضر تیم ملی به همراه ژاپن از بهترین تیم های آسیایی هستند.»

این اظهار نظر اسکوچیچ از چند جنبه بسیار مهم قابل بررسی است و باعث دلخوری بسیاری از خبرنگاران و روزنامه نگاران ایرانی شده است. وقتی به این مسأله نگاه می کنیم که تیم ملی ایران تاکنون هشت بار با تیم ملی بوسنی بازی کرده و پنج بار در این دیدارها به برتری رسیده و فقط دو بار شکست خورده، می توان متوجه شد که برد مقابل یکی از تیم های درجه دو اروپایی چندان خوشحالی هم ندارد. اما مسأله مهم تر ناآشنایی او با خبرنگاران ایرانی است.

از روزی که اسکوچیچ هدایت تیم ملی ایران را بر عهده گرفته، حدود ۹ ماه می گذرد. او در این مدت فقط یک بار در یک کنفرانس مطبوعاتی روبه روی خبرنگاران ایرانی نشست و به سوالات پاسخ داده و بعد از آن به غیر از یکی دو مصاحبه تلویزیونی هیچ گفت وگویی دیگری در داخل کشور نداشته است. مسأله اصلی در این خصوص تصمیمی است که روابط عمومی فدراسیون درباره اسکوچیچ گرفته است. در قرارداد این مربی کروات آمده که او بدون هماهنگی با فدراسیون فوتبال حق انجام مصاحبه با رسانه های داخلی را ندارد و از طرفی مدیر روابط عمومی فدراسیون که ظاهرا عادت کرده در همه امور دخالت های بی موردی داشته باشد به اسکوچیچ اجازه مصاحبه با هیچ رسانه ایرانی ای را نمی دهد.

از طرف دیگر اسکوچیچ نیز تقریبا هفته ای یک یا چند گفت وگو با رسانه های کرواتس که کشور مادری اش است انجام می دهد و حرف هایش این طور به رسانه های داخلی می رسد. از این رو وقتی اومی گوید روزنامه نگاران ایرانی از برد مقابل بوسنی شگفت زده شدند، چندان عجیب نیست؛ زیرا او در این مدت ارتباط خاصی با اصحاب رسانه در ایران نداشته که بخواهد حرف های آنها را بشنود و با رو حیات شان آشنا شود.

ورزشی شهروند

www.shahrvand-newspaper.ir

کیانوش، بازنده مغرور داستان رستم و سهراب؟!

«کیانوش رستمی بعد از ۴ سال همچنان به طلای المپیک ریو می نازد و هیچ مربی ای را قبول ندارد

هم با توجه به رقابت با سهراب مرادی در دسته ۹۶ کیلوگرم پایین آورده است.

کیانوش رستمی این روزها هر طور که خودش بخواهد و هر جا که دلش بخواهد تمرین می کند و دست فدراسیون وزنه برداری هم به جایی بند نیست. اما سوال اصلی اینجاست با توجه به زیر پا گذاشتن تمامی قوانین و مقررات اردوهای تیم ملی بازم فدراسیون برای حضور این وزنه بردار در مسابقات گزینشی المپیک کوتاه می آید یا خیر.

جالب اینکه کیانوش رستمی هم همواره در

📍

در حالی که فدراسیون وزنه برداری بارها تاکید کرده کیانوش رستمی مثل بقیه وزنه برداران باید زیر نظر کادرفنی تمرین کند، او حاضر به انجام چنین کاری نیست. تهدید و خط و نشان کشیدن رئیس فدراسیون هم در ماه های اخیر تاثیری نداشته چون کیانوش در اردوی تیم ملی که حدود دو هفته ای است آغاز شده، حضور ندارد